

ინფექციურ სნეულებათა დეპარტამენტი

პროფესორი ელიზა ვაშაკიძე ინფექციურ
სნეულებათა დეპარტამენტი ხელმძღვანელი

ასოცირებული პროფესორი
ნინო გიფიანი

ასოცირებული პროფესორი
მალვინა ჯავახაძე

ასისტენტ პროფესორი
თამარ მეგრელიშვილი

ასისტენტ პროფესორი
თამარ გეგეშიძე

ასისტენტ პროფესორი
ია მიქაძე

ასისტენტ პროფესორი
მანანა მახვილაძე

ინფექციურ სნეულებათა დეპარტამენტი

სხედან [მარცხნიდან მარჯვნივ] : ასისტ.პროფესორი თამარ მეგრელიშვილი, ასოც.პროფესორი ნინო ყიფიანი, დეპარტამენტის ხელმძღვანელი, პროფესორი ელზა ვაშაკიძე, ასოც.პროფესორი მალვინა ჯავახაძე, ასისტ.პროფესორი მანანა მახვილაძე.

დგანან ლაბორანტი მარინა ჯანგავაძე, ლაბორანტი ნელი ქველაძე, ასისტ.პროფესორი თამარ გეგეშიძე, ასისტ.პროფესორი ია მიქაძე, მოწვეული პედაგოგი ელენე პაჭკორია, მოწვეული პედაგოგი თეა ბოჭორიშვილი

ინფექციურ დაავადებათა კათედრა დაარსდა 1930 წელს. მისი პირველი გამგე პროფესორი შალვა მიქელაძე იყო.

შექმნის პირველივე წლებიდან პედაგოგიურ მუშაობასთან ერთად კათედრაზე დაიწყო ნაყოფიერი სამეცნიერო მოღვაწეობა ინფექციური პათოლოგიის იმ პერიოდისათვის აქტუალურ პრობლემებზე. კათედრის პირველი წევრები აქტიურად მონაწილეობას იღებდნენ ყვავილის ეპიდემიის წინააღმდეგ ბრძოლაში. მოგვიანებით, 1934 წელს კათედრის თაოსნობით საქართველოში პირველად დაარსდა წითელას საწინააღმდეგო შრატის დამამზადებელი სადგური, რამაც მნიშვნელოვანი როლი შეასრულა იმ პერიოდისათვის ფართოდ გავცელებული მძიმე წითელას წარმატებული მკურნალობის საქმეში.

1933-1943 წწ კათედრას ხელმძღვანელობდა პროფესორი ნიკოლოზ ანდრიაძე. კათედრის წევრები მთელი რესპუბლიკის მასშტაბით ეწეოდნენ საექიმო-საკონსულტაციო მუშაობას, ამასთან მათი სამეცნიერო პუბლიკაციები ეხებოდა ქუნთრუშის, წითელი ქარის, მუცლის ტიფის, ნაწლავთა ინფექციების ეტიოლოგიის და მკურნალობის პრობლემებს. კათედრის ინიციატივით დაინერგა დიფტერიული კრუპის მკურნალობა ინტუბაციით, რამაც გადამწყვეტი როლი ითამაშა დიფტერიით ბავშვთა ლეტალობის შემცირების საქმეში.

1942 წელს კათედრას შეუერთდა ტროპიკულ სნეულებათა კათედრა.

1943-1954 წლებში კათედრის გამგე იყო პროფესორი მემნონ კანდელაკი.

1954 წლიდან კათედრის გამგე გახდა პროფესორი გიორგი კვიტაშვილი, რომელმაც კათედრაზე მოღვაწეობა დაიწყო მისი შექმნიდან და გაიარა გზა ასისტენტიდან დოცენტამდე, შემდგომ პროფესორამდე და კათედრის გამგემდე. კათედრას პროფესორი გიორგი კვიტაშვილი გარდაცვალებამდე, 1979 წლამდე ედგა სათავეში. მისი ხანგრძლივი და ნაყოფიერი პედაგოგიური, საექიმო და სამეცნიერო მოღვაწეობის პერიოდში, მისი უშუალო ინიციატივით ქვეყანაში ჩამოყალიბდა ინფექციონისტთა მძლავრი სკოლა, რაც პროფესორ გიორგი კვიტაშვილის ყველაზე მნიშვნელოვან ღვაწლად უნდა ჩაითვალოს. მისი მოწაფეები იყვნენ ერთი მხრივ დარგის სხვადასხვა აქტუალურ პრობლემებზე მომუშავე პროფესორები: ვლადიმერ ბახუტაშვილი, ეთერ ბოცვაძე, სიმონ ჯაფარიძე, დოცენტები: ასლან ხაბაზი, თინათინ კაციტაძე, გულნარა ბრეგვაძე, ამასთან ერთად შეიქმნა ერუდირებული და განსწავლული პრაქტიკოსი ექიმ-ინფექციონისტთა მთელი პლეადა. სწორედ, ინფექციონისტთა ამ სკოლის საერთო ძალისხმევით შედეგი მაღალი ხარისხის

სამეცნიერო პროდუქცია და მისი პრაქტიკულ მედიცინაში დანერგვა გახდა. კათედრის წევრები დიდი საერთაშორისო ავტორიტეტით სარგებლობდნენ და ჯერ კიდევ საბჭოთა ეპოქაში, წარმატებული კვლევებით მონაწილეობას იღებდნენ საერთაშორისო სამეცნიერო ღონისძიებებში.

1980 წელს, პროფესორ გიორგი კვიტაშვილის გარდაცვალების შემდეგ, კათედრას სათავეში ჩაუდგა პროფესორ გიორგი კვიტაშვილის ერთ-ერთი წარჩინებული მოწაფე, კათედრაზე აღზრდილი პროფესორი ეთერ ბოცვაძე, რომელმაც განვლო გრძელი და რთული მოღვაწეობის გზა კათედრის ასპირანტიდან და ასისტენტიდან, კათედრის დოცენტად და პროფესორამდე. პროფესორმა ეთერ ბოცვაძემ კათედრის გამგის რანგში გააგრძელა წარმატებული საქმიანობა. იგი ყოველთვის სამაგალითო იყო და დღემდე რჩება დიდი ორგანიზატორული ნიჭით დაჯილდოებულ, დაუშრეტელი ენერგიის მქონე განსწავლულ და შრომისმოყვარე მეცნიერად, პედაგოგად და ექიმად. განუზომელია ის დამსახურება, რაც პროფესორ ეთერ ბოცვაძეს მიუძღვის ჩვენს ქვეყანაში ვირუსული ჰეპატიტების პრობლემის ყოველმხრივ შესწავლაში: ესაა ბიოქიმიური და სეროლოგიური დიაგნოსტიკის, ასევე კლინიკურ-იმუნოლოგიური კვლევის თანამედროვე მეთოდების დანერგვა, სხვადასხვა ეტიოლოგიის ჰეპატიტების ეპიდემიოლოგიური კვლევები, დაავადების მძიმე ფორმების მიმდინარეობის პროგნოზირების მეთოდების შემუშავება, მკურნალობის, მათ შორის ეტიოტროპული –ანტივირუსული და პათოგენეზური თერაპიის, ასევე ინტენსიური დეტოქსიკაციური თერაპიის მეთოდებისა და საშუალებების დანერგვა. ასევე მნიშვნელოვანია ამ პერიოდში შესრულებული სამეცნიერო შრომები, რომლებიც ცენტრალური და პერიფერიული ნერვული სისტემის ინფექციების ეტიოლოგიისა და მკურნალობის პრობლემების, ასევე ნაწლავთა ინფექციების შესწავლისადმი მიძღვნილი.

კათედრის აკადემიურმა პერსონალმა აქტიური მონაწილეობა მიიღო დიფტერიისა [1993-1994 წწ] და ამეზიასის [1997-1998 წწ] ეპიდემიუტექების ლიკვიდაციაში.

1999 წლიდან კათედრის გამგეა პროფესორი ელზა ვაშაკიძე, 2006 წლიდან - ინფექციურ სნეულებათა დეპარტამენტის ხელმძღვანელი, პროფესორი.

კათედრის პედაგოგიური პერსონალი ამჟამად ასეთია: ასოცირებული პროფესორები მალვინა ჯავახაძე, ნინო ყიფიანი, ასისტენტ პროფესორები: თამარ მეგრელიშვილი, თამარ გეგეშიძე, მანანა მახვილაძე, ია მიქაძე.

კათედრაზე მუშაობს სამწლიანი სარეზიდენტო პროგრამა “ინფექციური სნეულებები”, რომლის ფარგლებში ხდება დარგის თანამედროვე სპეციალისტების აღზრდა.

კათედრის სამეცნიერო კვლევები ამჟამად მიმართულია ქრონიკული ვირუსული ჰეპატიტების იმუნოპათოგენეზისა და ანტივირუსული მკურნალობის ეფექტურობის შესწავლის და მისი მართვის პრობლემებისადმი, მათ შორის პაციენტებში, აგრეთვე გენერალიზებული ბაქტერიული ინფექციებისა და სეფსისის პათოგენეზისა და მკურნალობის საკითხებისადმი. კათედრის თანამშრომლები მონაწილეობას იღებენ საერთაშორისო კვლევებში. დეპარტამენტის აკადემიური პერსონალი ექიმთა საერთაშორისო ორგანიზაციების: ინფექციურ დაავადებათა საერთაშორისო ორგანიზაციის [ISID], ევროპის კლინიკურ მიკრობიოლოგთა და ინფექციონისტთა ასოციაციის

[ESCMID], ევროპის ღვიძლის შემსწავლელთა ასოციაციის [EASL], საერთაშორისო სეფსის ფორუმის [ISP] წევრებია, სისტემატურად მონაწილეობენ, მათ შორის მოხსენებებით, ამ ორგანიზაციების შეკრებებსა და კონფერენციებში.

დეპარტამენტის კლინიკური ბაზაა ინფექციური პათოლოგიის, შიდსისა და კლინიკური იმუნოლოგიის სამეცნიერო პრაქტიკული ცენტრი. მისამართი: 0160, თბილისი ალ.ყაზბეგის 16.